

SOLIA

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL TĂRĂNESC

Red. și Administrația:

Str. Gh. Barițiu No. 2,
Telefon: No. 14 - Orăștie.

Apare săptămânal sub îngrijirea

unui comitet de redacție,
Director: Dr. ALEX. HERLEA

ABONAMENTE:

pe 3 luni 30 lei — pe 6 luni 60 lei — pe 1 an 120 lei.
pentru țărani 50 lei pe an, pentru Inst. și Aut. 200 pe an
EXEMPLARUL 2 LEI.

A. Vlad — reclamant ??

de: Dr. Iustin Pop.

A. Vlad prin fițițele: „Ofensiva Română” din Cluj și cea domestică a lui din Orăștie, cu titluri și subtilități de tobă mare strigă în largă lume, că l-a reclamat pe dl primprocuror Mihail Sârbu, șeful parchetului de pe lângă tribunalul Deva, la minist. de justiție ba — horibile dictu — a adresat și un memoriu chiar Maiestății Sale Regelui. Dar apoi stîlul acestui memoriu! Iată câteva perle: „...gravitatea insultei, a cărei victimă am fost...”

„Dl primprocuror nu ar fi îndrăznit să comită această înscenare de asasinat moral în contra mea”;

„de ce să nu-și permită insolența, să deschidă acțiune publică în contra unui fost ministru”....

„...Infamia de a încerca să, compromită pe un fost ministru calomniindu-l” etc.

Și acum să facem nițică analiză și unele constatări în legătură cu reclamațiunea și memoriul vârcolacului dela Camera de Agricultură, părtaş perfect dovedit la delapidarea a'or 2 1/2 milioane lei, destinați a se cumpăra grâu de însemnare și a se distribui agricultorilor din jud. Hunedoara.

1. A. Vlad a făcut reclamațiunea la minist. de justiție și memoriul la Rege în așa timp, când Ministerul Public adeva parchetul înaintase deja apelul împotriva sentinței miluitoare a tribunalului, când deci sentința nu era definitivă, despre ce el avea perfectă cunoștință. Astfel opera vârcolacului nu că e o insolență, ci e un act de revolverism terorizator asupra justiției ca funcțiune de stat și asupra instanțelor jud. ciare, chemate să judece procesul, în care revolverism e ascunsă și crearea atmosferei de falsă corectitate a dsale vrând să simuleze, cât de simțitor este dsa față de pretinsa „înscenare de asasinat moral împotriva dsale.”

2. Consultând actele, am constatat, că dosarul anchetei dela Camera de Agricultură a sosit la parchet în luna Iunie 1935, cu sesizarea, că subversează grave infracțiuni.

Rechizitoriul definitiv a fost înaintat la tribunal numai la finea lunii Octombrie 1936, deci după un an și cinci luni. Ce și pentru ce a fost intervalul acesta atât de îndelungat și neobicit mai ales într-o cauză, în care nu s'a făcut nici o instrucție? — Răspunsul e: dl primprocuror M. Sârbu a temporizat afacerea numai și numai ca să fie delicat față de vârcolacul făcându-i hatârul, să aibă largă posibilitate de a aranja cauza achițănd daunele, ca în felul acesta doar s'ar fi putut găsi o ușă posibilă de scăpare pentru A. Vlad. Timpul de 1 an și 5 luni a fost deci timp de indulgență, dusă așa de parte de șeful parchetului, încât și-a expus propria sa persoană de dragul vârcolacului furibund. Acesta însă

știindu-se prea vinovat și Harpagon, cum e, nevrând, să plătească daunele, a speculat așa: dacă aranjază cauza în felul arătat, se încurcă implicându-se și mai tare în crima delapidării și mai și cheltuește, deci mai bine nu p'atește. Nădăjduia, că lichele, cari erau ch. mate să-i dovedească vinovăția, îl vor ajuta depunând în favorul lui. Iar de ceilalți doi coacuzeți nu l-a durut inima ci i-a în lăsat în marea belea.

3. Dl primprocuror a fost așa de indulgent, că nici n'a încadrat în procesul penal și cele mai mult ca 4 1/2 milioane daune, unde A. Vlad are partea supremă de grea răspundere fiind el presidentul camerei. De exemplu: poziția alor 120 tauri, de cari nu se știe, ce s'a ales cu ei — și altele.

4. În timpul cât cauza a stat la parchet și după ce a ajuns la tribunal dl dr. Victor Boros, apărătorul vârcolacului, a făcut dese intervenții pe la dl primprocuror, cerându-i și una și și alta pentru clientul său. Spre pildă: Când era ficsată deja dezbateră dela 4 Dec. 1936, d-nul Boros sugerat de A. Vlad, a avut curioasa îndrăzneală, să consulte pe șeful parchetului, cum ar fi mai bine: să se prezinte A. Vlad la dezbateră sau nu? — Se știe, că nu s'a prezentat și pentruca să evite educerea cu mandat la o altă dezbateră, a aranjat jocul frivol cu biroul dlui Boros preluând acest birou citația acuzatului Vlad, ca astfel procedura să fie ne'ndeplinită.

5. Însă dna Vlad se folosea de d. Boros transmitând prin acesta rugămintile, ca soțul dsale să fie cruțat, să nu fie citat la parchet și interog, căct... îl atinge la nervi. Și bunul și milost vul primprocuror dădea ascultare și as'or fel de intervenții.

Să desmintă A. Vlad, dna Vlad și d. Boros constatările noastre de aci, dacă au curej.

6. Cum se întâmplă, că vârcolacul nicidecum nu l-a atacat și nu l-a reclamat pe șeful parchetului în timpul îndelungat al cursului cauzel până după declararea apelului?

Nu mai continuăm cu întimitățile de după perdea, de cari s'a folosit vârcolacul. Și celea revelate aci nu le dăm publicității, ca să apărăm pe șeful parchetului, care în urma reclamațiilor neghioabe și a memoriului nebun din oficiu se va justifica la forurile sale mai înalte, — ci pentrucă opinia publică e în plinele drepturi ale sale de a afla, cum a fost tratat reclamantul Vlad d'n partea parchetului și că există vre-o îndreptățire de a denunța la minist. și Rege pe cel, ce în permanență a fost miluitorul vârcolacului, acesta însă i-pretinde, să incalce legea în picioare numai așa de dragul lui, ca să scape.

Urmăm cu unele juste observări asupra reclam. și memoriului în chestiune.

Vârcolacul aprehendează, cum și-a permis un primprocuror „insolența”, să deschidă acțiune publică împotriva lui, care a fost ministru Dar oare nu un fost sfetnic al Regelui trebuie să știe, în primul loc, că respectarea legii și mai ales a cursului liber al justiției e o datorie primordială a trecării cetățean? — A. Vlad a mai învățat și dreptul a fost și avocat, deputat în Budapesta și în București apoi monopolizatorul tuturor presidențiilor din jud. Hunedoara, deci i-se pretinde în o măsură și mai mare, să se recunoască supus legilor și nu ca el să fie mai tare decât acestea.

Și mai ceva: Și Groza Petru a fost ministru, dar acestui barem, — cum a declarat însuși — i-este foarte rușine — el știe bine pentru ce — că a purtat așa o demnitate. Dl Vlad nu se resimte și el de așa o pudicițe? Dacă nu, atunci țara roșește la obraz, că a avut la diferite departamente, chiar importante așa un ministru, care însuși a dovedit în justiție cu certificatele medicilor de specialitate, că a fost nebun în timpul, când trebuia, să fie sfetnicul Maiestății Sale.

Cine reclamă la ministru și la Regele în condiții atât de ticăloase și anarchizatoare, lipsite de orice temei și bună credință, — cum să-l numim? Mai potrivit e, să-i zici *pirat al justiției*, căci ceace face Vlad, vinovatul vârcolac, este adevărată piraterie asupra acestei funcțiuni de stat.

Pentru acest pirat nu ex'stă scuză. Poate în cazul, dacă la reclam. și memoriul său ar fi anexat noi certificate medicale, cu cari să dovedească că iar s'a întunecat de minte, ane-xând și pe cele anterioare.

Iată concluziunea finală, singura posibilă asupra operei de neghioabă grandomanie, orgoliu stupid și hipertrofic a eului vârcolacului reclamant: ea este aceea, pe care o formulează redacția *Ofensivei Române*, în favorul vârcolacului, care însă trebuie inversată, ca să potrivească cu adevărul și dreptatea:

„În asemenea împrejurări este cazul, să constatăm, că evoluăm cu pași repezi spre anarhie, spre compromiterea spiritului de autoritate, spre bolșevismul sufleteș și mental, cărui în mod firesc îi urmează — revoluția”.

Dr. Iustin Pop.

Sub valul de corupție...

de: Corneliu Coposu.

De-o vreme încoace, mi-e grosă să răsfoiesc cronica judiciară a gazetelor noastre. Peste tot — falsuri, excocherii, șantaj și procese răsunătoare de calomnie. Instanțele judecătorești, cărora li s'a încredințat controlul averilor, sunt asediate de denunțuri. Necinstea își latinde aripile de liliac, ca o flamură întunecată de ocrotire, a josiștilor omenești.

De-o vreme încoace, mi-e sărăbă să urmăresc svă colirile neputințoase ale conducătorilor, cari și-au fuăbușit glasul conștiinței. Numărul acestora se înmulțește, zi de zi. Așăși trăim din nou în veacul fanarioșilor, apus odată, dar treziți din nou la o viață mai furtunoasă. Ascensiunile politice sunt întemeiate numai pe josiștile sufletească. Oportunismul sălbatec a pus stăpânire pe țara românească. Îi simțim pitenii ascuțiți, implântați în coastele mulțimii. Paholul de imoralitate depășește stările bunului simț, răstoarnă tot mai multe principii oneste și cuprinde tot mai multe suflete. Moravuri înspăimântătoare se împământesc, cu încetul, iar nouile generații cresc sub pilde cutropitoare de ideal.

Tratamentul politic, impus României, ca o condamnare silnică, și-a dat roadele. Apăsarea nedreaptă a

fost ridicată la rang de dogmă, prigonirea celor buni este socotită a fi virtute, iar lichilismul și-a infiripat, la noi, epoca de aur. Corupția — o corupție necunoscută până acum, poporului român, — s'a latins ca o petelugine, între hotarele noastre. Și, cu toate acestea, nimeni nu se găsește, să revendice pe seama țării primatul imoralităților consacrate, pe care ne place să-l atribuim statelor mai adâncite în Orient. Iar dacă se găsește, în schimb, oameni cari vor să logrădăsească drumul ce duce la prăpastie, noi îi lovim sălbărește, pe la spate, cu zămbetul pe buze. Ce ne trebuie morală? La ce ne ajută demnitatea? Noi vrem să ne prăbușim. Și, firește, avem datorita de a preferi tăcerea sumbră a desnădejzii — vorbelor răspicte. Sinceritatea crudă nu ne folosește la nimic.

Iar profesii dezastrului sunt inco-mozi. Căci, în definitiv, cine a îndrăgă axioma straine a puscicilor din Occident: „memento mori”??

Țara românească nu mai are cărmă. Acesta este înspăimântătorul adevăr. Cărma a început pe mâini scufundate, până la umăr, în casanul de smoală al fărădelegilor.

Mândria românească — acea mândrie care ne-a făcut cinste și ne-a

câștigat un capital frumos de vrednici încreștate pe pagini glorioase de istorie, — toată — s'a prăbușit. Trădarea este decretată fapt divers, desertarea dela datorie este la ordinea zilei. Câți dintre acei oameni — dacă pot fi numiți oameni — pe cari capriciile sorții i-au ridicat pe creștetul ierarhiilor sociale, își prelungesc azi cșmbiile protestate ale dreptului lor la viață publică, scripând ce au sărutat până eri, și sărutând tot ce au sculptat vârtos, până în sjun? Și a-cești trădători de meserie, ai convin-gerilor sfinte, ai încrederii nemeritate, ai prietenilor de care s'au arătat nevrednici, caută noul pedestalur de afirmare păcătoasă, renegându-și cre-diințele din trecut, și trăgând dungă neagră peste tot ce le-ar putea servi ca pașaport istoric, care să-i treacă peste granițele nemuririi...

Câte-odată mi se pare că suntem în vremuri de Apocalips. Și urăsc pe toți acei cari stau nepăsători și urmăresc, — fără să-și poată stărni o cât de mică indignare, un cât de slab imbold de reacțiune, — valul de corupție care crește mereu, și calcă, strivește, sub torentul lui năvalnic, tot ce se poate numi virtute omenească.

Oare până când vom sta nepăsători în fața atotputerniciei întunerecului? Până când vom da din umeri, auzind că în țara românească nu se poate face nimic, fără bani; că dreptatea este a celui tare; că mîta înfrânge orice îngrădire a paragrafilor de lege; că șantajul și excocheria sunt sisteme brevetate, cu cotardă tricoloră, pentru a te putea îmbogăți? Până când vom reși sub privirile pline de compătimire, ale Europei? Până când ne vom lăsa sfidați de rictusul inconștienței cărmacilor noștri?

Oare până când vom primi, cu brațele deschise, pe toți transfugii de vocație? Și vom tăcea alături de cei condamnați la tăcere fără de sfârșit, de nemernicia celor pe cari valul murdar al corupției i-a săltat hăt sus, în fruntea destinelor noastre? Până când?

Decât un rânet nepăsător, în fața unei case mortuare, nu poate, nimic, personifica, mai zgudulitor, o tragedie. Rânetul păpușilor ministeriale.

La cștafalcul țării...

Tragedie națională!

Noi nu putem crede, una cu capul, că se plătește, cu astfel de monedă, înălțarea unui popor!

Suntem în presajna deszădejdi.

S'au năruit atâtea speranțe împrejur și s'au auzit uruituri surde din stătea părți, că edificiul întreg își dă impresia că se clatină și cade peste noi. Lumea e despolată sufletește. Ierarhia valorilor a căzut. Nu mai există nici un sistem de gândire, nici de guvernare. Nu mai e nici o rânduială, niciări. Reacțiunea pișpândă a binelui, în atâtea rânduri, a eșuat. Înregistrăm tentative de sugrumare a ofensivei demnității naționale prin legi draconice de represiuare, singurele cari se mai aplică, în țara românească, acolo unde nu trebuie și, atunci când nu trebuie. Apatie generală, pe toată linia! Până și adjectiv-vele noastre au obosit. Și s'ar părea că tot ce putem face, este să ne plimbăm, ca niște lunatici, în haos, fiuturând principii destestate de puterulcii zilei și abandonate de oamenii lipsiți de bărbăție și caracter.

Așa s'ar părea...

Și așa ar fi!

Dacă n'am avea un crez, pe care să-l ducem la izbândă. Dacă n'am avea un steag, pe care e scrisă, cu litere de foc, biruința. Dacă n'am avea un idol care așteaptă, cu pumnii de piatră, chemarea noredului îndărjit. Dacă n'am avea o cruce, o resigăire, împlatită în creștetul Măgurei, pe drumul care duce la Bădăcin...

Valul de corupție în care se scaldă țara românească va fi oprit. Sunt semne — nu aparente, ci semna vădite — de rostul cărora nu ne putem îndoi. Protestarea sănătoasă și îndreptăciată scoate capul pe la colțuri de stradă și se ridică peste tot ca o amenințare. Iureșul demnității și moralei creștine e în marș.

În marș e și adevărul!

Pe deasupra hecatombel imforme de iluzii dărămate, spare, în orizontul politicii românești, prin nori de negură, cari încep a se risipi, Iuliu Maniu.

CORNELIU COPOSU.

noastră i-a adus la cunoștință mai înainte, că parchetul a înaintat apel împotriva sentinței milufoare a tribunalului, el știa deci, că sentința aceasta n'a rămas definitivă adeca nu s'a întărit; 2. vârcolacul știe, că există în legea proc. penale art. 458 în care se spune foarte limpede, că ministerul public are drept de apel ori care ar fi fost concluziunile reprezentantului său în instanță.

Să alle deci poporul nostru și să iee spre știre, că procesul criminal contra vârcolacului Vlad pentru delapidarea milioanele dela camera agricolă nu s'a sfârșit, ci el va fi judecat de Curtea de Apel din Cluj, unde se va desbate altfel pregătit decum a fost la Deva, unde tribunalul l a militat. Curtea de Apel din Cluj va cunoaște toate amănunțele procesului și ea nu va jertfi dreptatea de dragul ochilor lui Vlad, care și el trebuie, să stea sub puterea legilor.

Iată deci, cum știe, să falsifice lucrurile acest vârcolac, care a mai dat el dovezi, că e meșter la ale minciunei.

Că vârcolacul Vlad este perfect vinovat și el nu se va putea desvinovăți nici odată de sub acuza delapidării alor 2 jum. milioane lei, despre aceasta se poate convinge oricine se interesează, să cunoască această mare cauză criminală. L'am dovedit chiar și eu în articolul meu: „Tiganul și slătina sau Vlad Aurel și achitarea lui”, apărut în Nr. 9 dela 14 Martie a. c. al gazetei noastre „Solia”. El e strâns în cercuri de fer din cari nu mai este nici o scăpare.

Deci jos minciuna vârcolacului A. Vlad, care nu numai că a sustras dela cameră suma grosavă de 2 și jum. milioane lei, dar prin aceasta a păgăbit și pe toți sgriculterii județului, cari în urma defraudării n'au putut ajunge la grău de sămânță și prin aceeași au suferit mari pagube și statul român, care are mari interese, ca în țara noastră să se producă grău de calitate bună, ca astfel să putem învinge concurența la export făcând un bun nume grăului românesc.

Și apoi să nu se uite, că în sfară de aceste 2 și jum. milioane lei defraudate, mai sunt încă pagube constatate peste 4 și jum. milioane lei, cauzate prin alte abuzuri, încercății, neglijență și dezordine la camera de agricultură. Pentru acestea are răspundere desclănită și încă cea mai mare răspundere chiar vârcolacul A. Vlad, căci el era președintele camerei, care avea sfânta datorință, să țină ordine și disciplină la cameră și să îngrijască ca toată gestiunea acesteia să fie ținută în cea mai strictă corectitate. Că ce lucrari ne mai auzite, chiar grosave, se întâmplau la camera de agricultură sub A. Vlad, dovadă e, că ancheta făcută de un inspector al minist. de sgriculteră, a constatat dispariția alor peste 120 tauri așa, că nu se știe ce s'a ales cu ei deși figurează ca cumpărați de cameră.

Iată deci, cum a condus vârcolacul această cameră, dar a avut inima să bage la buzunar în fiecare lună 10.000 lei plată iar pe urmă diurne și cheltueli de deplasare frumoase, toate acestea pentru munca lui tradițională, prin care a înfundat camera cu peste 7 milioane lei pagube, cari în celea din urmă toate vor cădea în sarcina poporului, pe care clocozil dela Bobâlna, dușmanul conversiunei, al votului universal și al reformei agrare, l-a înșelat și îl înșală cu atâtea lipsă de suflet și rușine.

O altă neobrăzare a vârcolacului A. Vlad a fost că a aruncat cu peatră asupra mea zicând, că „un oarecare Iustin Pop a debitat cele mai grozave infamii, pe care le poate produce ticăloșia omenească”.

Că eu înaintea vârcolacului delapidator de milioane lei, bani publici și încărcat și cu alte lucruri urâte, — sunt un „oarecare” nu mă supără. Doar dacă eu sunt un „oarecare”, asta înseamnă, că eu mă pot perde

în mulțime fără a purta vre-o stigă a rușinei. Vârcolacul Vlad însă în adevăr nu e un „oarecare” ci e o ființă prea binecunoscută și deaprospe determinată: el e delapidatorul milioanele dela camera de agricultură a jud. Hunedoara, care poartă pe obraz înfierarea acestei grele crime.

Ferescă Dumnezeu deci ca acest vârcolac să abă dreptul de a mă pune pe cântarul valorilor omului. Nu mă mai opresc nici la șarlatania lui asupra justiției nici asupra adevărilor medicale, prin cari el însuși a căutat, să dovedească, că timp de 12 ani — dela 1922—1935 inclusiv — el a fost nebun și că boala lui poate isbučni din nou oricând. Volu avea eu ocaziunea, să arăt, că sunt nu numai o superforitate ci chiar o incomparabilitate în raport cu vârcolacul delapidator, atât în ce privește capitalul meu intelectual, cât și cel moral, cel social, cultural și cel de simțire și gândire serioasă și corectă. Despre mine și delapidatorul A. Vlad nu se poate vorbi în același zi. Volu da eu de gol deci pe vârcolacul și în ce privește celelalte falsificări, pe cari a avut cutezanța să le spună la 14 Martie în fața adunării dela Dobra.

De astădată doar atât, că eu n'am scos în publicitate procesul criminal de delapidare al vârcolacului decât după ce parchetul l-a trimis în judecata tribunalului cu rechizitor definitiv iar tribunalul a fixat desbateră.

L'am acordat această nobleță delapidatoare lui A. Vlad timp de un an și 5 luni cât a stat cauza la parchet, despre care eu aveam cunoștință, doar cunoșteam rezultatele faspălmântătoare ale anchetei cu constatarea daunelor trecătoare peste 7 milioane. Nobleța mea își avea explicarea în considerațiunea, că doar vârcolacul își va trage seama, să achite daunele și în felul acesta doar se va gti o cale bună de eșire, care să nu fie contrazisă de lege, în scăparea lui de temniță. Doar mă gena și pe mine cazul deoarece delapidarea milioanele și celelalte abuzuri dela Cameră s'au săvârșit în timpul, când era partidul naț.-țăr. la putere cu guvernul lui Valde. Și le-au săvârșit oameni din acest partid pe acea vreme. Numai cât vârcolacul a făcut-o ca gânarul apărându-se așa: nu știu, n'am văzut și căuta, să arunce toată vina asupra altora, văzând eu unde tinde vârcolacul, m'm gândit la binele țării, al județului, al camerei și mi-au venit în minte simțența legii și a dreptății cum și vorbele delapidatorului Vlad, care în toate adunările și în tot scrisul său la gazetă strigă în gură mare: Pedepsă de moarte asupra celor, ce se ating de banii publici! Astfel m'am gândit, că e cea mai sfântă dreptate, să i-se întâmple lui după vorbele lui.

În articolul, pe cari l-am scris pe această temă asupra vârcolacului m'am ținut în nota rechizitorului definitiv al parchetului și însoțeam cu concluziunile cele mai logice și mai convingătoare. Ușor a înțelege, că desvălirile mele puternice, chiar irezistibile, l-au atins usturător pe vârcolacul, de aci nerușinarea lui de a lovi în cap adevărul și a arunca și asupra mea cu peatră nădăjduind, că va putea încurca lumea ascunzându-și marea crimă de delapidarea banilor grăului de însemnătate cu scopul, ca banca lui strămtorată atunci de bani, să-i poată specula în geșeturile ei.

Reînchin deci vârcolacului delapidator cu aceleași cuvinte, cu cari mi-a tachinat el mie: S'a tot un oarecare Aurel Vlad, cel care deja în prima lui tinereță și-a geșefălit chiar și religiunea trecând peste noapte dela greco-catolici la greco-orientali și care prin gazeta lui „Solia Dreptății dela Orăștie și cu graiu viu a debitat asupra mea cele mai grozave infamii, pe cari le poate produce ticăloșia omenească!

Cine este deci ticăloșul ordinar?

Dr. Iustin Pop.

Abonați „Solia”

Despre adunarea din Dobra a dlui Aurel Vlad

La adunarea dlui Aurel Vlad ținută în Dobra, la 14 Martie a. c., vârcolacul dela Camera de Agricultură a jud. Hunedoara, care ascultă la numele de A. Vlad, creșând, că cei ce îl ascultă, sunt căpă-țini de curechlu și răzămându-se și pe nepăsarea oamenilor de a se interesa mai de aproape asupra isprăvilor lui și ale slugoiului său A. Vernichescu, pe urma cărora s'au constatat peste 7 milioane lei pagube la numita Cameră a spus cele mai obrăznice neadevăruri în adunare anu-mit cu gândul rău, să ducă în răță-cire mai ales pe țărani noștri, cari nu știu, să ceară vorba anui nădră-gar, cum e numitul vârcolac. Așa o purtare e cea mai mare înșelăciune care dovedește și lipsa simțului de cinste și omemie și cea a moralului răspunderii cum și lipsa de rușine și conștință, că nu-i lertat, să strici pe-popul prin îmbăliări minciinoase.

Și pentru ce a împraștiat A. Vlad minciunile lui îndrăznețe, de cari e capabil numai un om, care nu mai dă nimic pe adevăr și dreptate și s'a lăpdat și de Dumnezeu și de ox-

menii bine simțitori și bine gânditori? Pentru că el a crezut, că își va putea spăla rușinea înaintea adunării, ce și-a câștigat-o prin delapidarea alor 2 și jum. milioane lei dela Camera Agricolă pe cari în conștelegere cu sluga lui, numit A. Vernichescu i-au sustras dela cameră și i-au trecut la banca vârcolacului cu scopul, ca acesta, fiind în lipsă de bani să-i trafice și speculeze în geșeturile ei de bancă.

Cea mai nerușinată minciună a vârcolacului Vlad a fost, că el în cuvântarea lui așa a purtat vorba și așa a înșăpat starea lucrurilor, cași când el ar fi fost mănușit de toate instanțele judecătorești, deci voia, să-i facă pe ascultători să creadă, că el a rămas achitat definitiv de sub acuza cea grea și mare a defraudării milioanele de lei, dați de ministeriu pentru a se cumpăra grău de însemnătate și a se distribui sgriculterilor din județul nostru.

Iată, că aceasta e o minciună criminală, care se dovedește prin 2 lucruri: 1. vârcolacul A. Vlad la 14 Martie știa prea bine, doar și gazeta

O ingenioasă apucătură a valahiștilor pentru a expropria pe țărani

Domnilor legiferatori! Dacă d-v. tot faceți la legi și decrete-legi, de aproape 4 ani în continuu, veți mai gândi și la apucătura de care se folosește banca „A deleano” din Orăștie prin exproprierea ei dela Geoagiu-băi, pe care o folosește pentru exproprierea țăranilor „ROMÂNI” băștinași, cari mai au în jurul băilor „băncii” câte un „flintic” de pământ? Vedeți studiați-o mai de aproape că poate veți putea să învățați ceva nou dela acești bancheri-matadori — ceva analog de a pune în practică în viitoarea voastră guvernare.

Știți de ce-i vorba? Administrația băilor impune consiliului comunal, ca să aducă hotărâre, ca țăranii băștinași de lângă băi să fie impuși cu dări și aruncuri mari și cu biruri speciale pentru sezonul de vară când închiriază și ei câte o cameră două, vizitatorilor. Ce să vezi, țăranii români dela Geoagiu băi sunt mari proprietari de hoteluri?! Lucru ce încă nu a-ți știut poate? Ascultați! Acești țărani își închiriază pe timpul verii camerele lor proprii în cari ei locuiesc și pe acest sezon merg și ei în vilegiatură, dar știți unde?

În podul surii, în ieslea din poartă, în șopru, dacă-l are, mai în pivniță, sau după o clae de noțel și acolo unde-l milue bunul Dumnezeu își face deci și omul nost vilegiatură cu scopul să câștige și el câte

un ban pentru acoperirea lipsurilor multiple. Dar bancherii dela „Ardeleana” sunt geloși și pe acest câștig „mare” al locuitorilor, deci caută să-l acapareze pe orice cale și să jupuiescă și de ultima vlagă pe bietul țăran doară-doară își ia catrefusele din apropierea băilor, și să-și lase locurile frontiştilor valehi.

Frontiştiile cu numărul, sunt — cum vedeți — foarte umane, încât nu-și dau seama, că ei în comparație cu bietul țăran, sunt cu dreptul imposabili asupra venitului din sezon: au hotelurile cu camere multe și și gras plătit de vizitatori, au restaurantul pipărat plătit și cu bilete de băi extraordinar de scumpe, de rivalizează chiar cu Vichi!

În astfel de împrejurări le convine frontiştilor să ceară impunerea țăranului român, atât de slugarnic și de obidit de numărul valdier al domnilor, cari se cred atotputernicii timpurilor. Mânca-i-ar ciorile și spânzurătorile!

Și ce să vă mai aduc aminte? Acești domni, cereau odată în parlament să se facă lege cu pedeapsa cu moarte... contra jupuiitorilor! Ei însă înțelegeau a se aplica legea contra altora — nu și contra lor.

Și nerușinații mai cred, că vor mai găsi măgari cari să le voteze „butucul” putred.

Geoagiu, I-IV-937. Iosif Stolca.

300 lei kg. de pește!

Multe s'au schimbat în lume după crâncenul război mondial. Și mai ales multe s'au schimbat în România. Dar vai, a aproape nici o schimbare nu s'a făcut pentruca omenirea să se simtă mai bine, mai apropiată de menirea ei. Un tral cătuși de puțin mai dulce, mai armonios, mai mulțumitor pentru bietii oameni, trecători de o clipă prin această vale a plângerii care este viața!

S'a schimbat modul de gândire mentalitatea unor oameni bătrâni, care au rupt brutal prietenii intime de o durată de zeci de ani, oameni bătrâni cari azi calcă sub picioare cele mai delicate aranjamente, făcute eri cu solemnitate față de semenii lor! S'a schimbat mentalitatea multor tineri, cari nu mai ascultă cu evlavie, ca altă dată istoria scrisă și orală a înaintașilor lor pe care să o socotească drept temelie a eforturilor lor tinerești, într-o propășirea nașiei! Am trecut însă și prin alte transformări miraculoase, pe care mintea noastră normală nu le mai înțelege; au trecut printr'o transformare miraculoasă și alte ființe, alte obiecte, alte întocmiri sociale, mente a servii bigatului muritor la suportarea greului din „valea plângerilor”.

Altă dată se formula dictonul: Peștele e porcul stracului. Acest dicton astăzi nu mai susină, fiindcă — peștele e mâncarea milionarului.

Într'adevăr. cetim în „Universul” nr. 61 din 3 Martie 1937, pag 10 coloana 6 că kg de pește costă 300 lei. Cel mai puțin e 24 lei.

Mi-aduc aminte, că tatăl meu un țăran din munții Apuseni, hrănea bine familia numeroasă, 10 copii plus personalul șutător, cu pește comun, puțin. La zile mari gustam și din „pește gras” de o calitate superioară. Ah, bunul meu părinte, ce pe pământul sterp al munților noștri, ar trebui să al dureră de a ne vedea murind de foame, căci peștele comun costă 24 lei iar cel gras 300 lei! Peștele nu mai e porcul stracului!

Zilele trecute am vândut un porc de 124 kg, al unei rude a mele, cu

20,5 lei kg. la societatea „Mica”. Preț bunșor, fiindcă pe piață nu căpătăm pe el decât 19-20 lei. Ni s'a spus că dacă era ceva mai gras, ar fi primit pe el 21 lei la kg. Bun. Vs să zică cel mai gras porc se vinde cu maximum 21 lei, pe când peștele cel mai slab cu 24 iar cel mai gras cu 300 lei kilogramul!

Transformarea valorii peștelui pe un preț așa de urcat, încât nu-l mai pot consuma decât milionarii, e cel puțin pentru noi care trăim în munți la granița extrem de opusă de locul unde viețuiesc peștele. Bălțile din Dobrogea și Marea Neagră, această transformare e pentru noi un miracol fiindcă:

Peștele se naște se înmulțește și crește liber adevărat fără ca tu, omule să porți ceva grijă pentru nașterea înmulțirea și creșterea lui nici pentru hrana lui. Nici nu-ți bași prea mult că o boală oarecare stărpește sau reduce în mod considerabil neamul peștilor. Cel mult îți rămâne sarcina de a-l prinde și de a-l prepara de a-l conserva de a-l pune în comerț și în consumație. Iar spre acest scop, după cât știm susținem anumite coperții subvenționate de Stat. Și cu toate acestea sau poate tocmai de aceea peștele la locul de producție (Galați) sau în apropierea acestui loc costă 21-300 lei kg. La noi nu mai ajunge căci n'avem cu ce-l plăti!

Pe când cu privire la porc situația se prezintă diametral opusă. Înainte de toate se recere, ca porcii să fie selecționați. Din primul moment când ai un porc la casă ai și o anumită grijă: Să-l hrănești cu hrană potrivită spre a se desvolta, să-l ții în loc curat mai târziu să-l hrănești cu porumb și derivatele cerealelor, ba chiar și cu lapte spre al îngrășa. Crescut și gras fiind să-l porți cu grijă în trăsura la târg sau la locul de consumație unde al dreptul de a-l duce numai după achitarea unor taxe. Adevărat când porcii sunt crescuți grași, potrivii pentru consumare ba chiar și în decursul prășiei creșterii se i-veste câte o boală să-i sicem peșta porcină care stărpește eri cel puțin

decimează porcii în care s'a investit un capital real plus o trudă îndelungată boală care te lasă pe tine agricultor crescător de porci calic și desolat. Pentru cultura animalelor de casă deci și a porciilor, pentru ferirea lor de boală, pentru valorificarea lor nu s'a brodit înființarea de cooperative bunăoară nici nu oferă Statul cultivatorilor oarecare alt sprijin remarcabil. Și totuși kg. de porc se vinde cu maximum 21 lei pe când peștele cu minimum 24 cu maximum 300... și atâția lei!

Na și se pare bunele cititor că această chestiunea învală una dintre minunile cu care se gospodărește țara? Și dacă nu și se pare minune te rog lasă să pătrundă și în înțelegerea noastră care sunt motivele că peștele din apele României trăind liber fără nici o jefă din partea omului costă 300 lei pe când porcul a cărui cultură sunt îmbinate atâtea rizicuri și oboseli costă abia 21 lei kg. Nu și se pare a fi logic că dacă peștele costă 300 lei porcul ar trebui să costeze 600 lei adevărat mai rațional ar fi ca cel mai fin pește costă 300 lei porcul ar trebui să costeze 600 lei adevărat mai rațional ar fi ca cel mai fin pește să costeze 10-14 lei când porcul costă 20-21 lei kilogramul.

În timpul de după războiul mondial am fost priviteri pasivi al mai multor miracole apărute în viața socială economică a patriei noastre. Adevărat care n'au contribuit la propășirea straturilor largi ale populației, ci zi cu zi, clas cu clas ne apropiem tot mai mult de mizerie cel mai puternic imbold spre anarhie și spre destrămarea națională dar totuși miracole. Astfel am fost și suntem martori vizuali la câteva mij de îmbogățiri prin miracol de azi pe mâine. Suntem martori vizuali ai înățărilor la cea mai înaltă treaptă de demnitate în cârmuirea țării a câtorva indivizi al căror cel mai mare merit e că știu vorbi multe verzi și uscate și să îmbete lumea cu apă chioară. Am văzut miracolul prin care poporul suveran la baza sufragiului universal își conduce destinul (prin corupție și sfârșit) ... la prăpăd și pierzare! Am văzut miracolul printr-care fii harnici și chibzuții al patriei

au fost desmoșteniți în profitul altor fii leneși și izitori! Am văzut miracolul că s'a ajutat populația țării desființându-se factorul primordial de producție creditul prin strangularea creditorilor etc. etc. tot atâtea miracole care sau înăptuit spre îmbuibarea câtorva sute sau mii de cetățeni pe când alte milioane tânjesc în cea mai neagră mizerie!

Trăind sub vizionul miracolelor de tot solul văzând că peștele „porcul stracului” s'a avântat la preț de 300 lei devenind hrana predicată a milionarului mai că am fi aplicați a crede că iscusiții noștri ocârmulitori ne-ar produce și un miracol spre folosul și al nostru și al populației din munți mai vărios. Le dăm spre meditare teza: oare nu s'ar putea înființa cu puterile satanice de cari se vede, dispun, o pescărie pe muntele Găina sau pe stânca Detunată? Ca să nu mai crștem porci și vite, fără restabilitate, ci să prindem anual câte un pește de 100 kg pe care vom primi 30.000 lei sumă cu care poate trăi o familie nevolășă ... Aviz aspiranților parlamentari. Nu împoartă că va fi și asta o speranță irealizabilă ca toate speranțele vârate cu patos în stomacurile libnite de foame a nenorociților Moși! ...

Nu! Minuni de aceste nu se vor întâmpla cel puțin nu în timpurile prevăzute de mînta omenească. Cel mult se vor perpetua sub răbdarea stupidă a poporului suveran minunea căpătuirii prin teripurii mefistofelice a câtorva „șmecheri”.

Și fiindcă peștele încă e un produs național nu dorim nici scăderea prețului lui. Ci dorim sincer ca produsele trudnice ale muncii noastre ale țărâmului puțin fertil al nostru produse îmbinate nu numai cu oboșală mare și îndelungată ci și cu rizicuri, adeseori dezastroase aceste produse să aibă o valoare mai proporțională ca aceea a peștelui. Nu atât spre a ne hrăni copilașii cu mîlai și a-i păși de frig îmbracădu-i cu câteva sdrênțe. Alt cum vom pieri sau cel puțin vom fi oameni fără vlagă aici, la granița de vest! ...

Brad Martie 1937

L. VRACIU.

Pentru A. Vlad și cei din cloaca lui.

Resimții de tăietura ucigătoare, ce li-am aplicat, Vlad și scârboșii viermi ai lui, se zvârcolesc disperați în urma răspunsului meu, dat asupra producției lor infect, care putea fi tipărit numai în gazeta de cloacă a multului de parchet și tribunal, ca să nu sjungă în saloanele cu domiciliu forțat, destinate delapidatorilor de bani publici.

Ei nefiind ființe omenești, ci de ceea, pe cari le produc gunoierile, sunt în totală carență a cinstei și rușinei astfel e de înțeles, că metoda de a opera al lor, este ticălogia, care de astădată se mai dovedește și în nemernicia, că nu reproduc întregi pasajile din răspunsul meu asupra pamfletului lor murdar, ci numai o parte, tendențios aleasă, dar și a-aceasta ciungărind o propoziție, crezând, că în felul acesta imi vor putea face morală pe tema scrisului meu.

Dar nu-i așa. Eu am scris răspunsul meu într'un stil prea cavaleresc pentru aceia, cari m'au provocat și cari m'au provocat într'un fel, cum numai speciemenle infimele decadențe, știu să facă aceasta și al căror simț de rușine și de tof, ce constituie etic omenesc, s'a spulberat, dacă a existat vre-odată — volatilizându-se de tot în timpul aventurilor

întreprinse din țară, în țară apoi prin bețiile, bătăile și scandalurile fără seamăn, de prin speluncele, tavernele și lupanarele cuibare de apași, cari nu puteau da alte rezultate, decât ca acestor vânturători de țări și să li-se infiltreze în sânge numai banditismul cu tot ceiace constituie element al crimăității de infimă josnicie și de cea mai mare primejdie pentru societatea omenească.

Di Iorga și di Cuza bătrânul, m'ar felicita de felul spirital, ce l-am cheltuit punând la punct pe Vlad și gângăniile lui spurcate, iar di Argetoianu m'ar decora, — Vlad însă și viermii lui, al căror element de viață e în lumea fecală, nu pot, decât să se svârcolească, căci i-am strivit de moarte.

Dr. Iustin Pop.

Frumoasă serbare la școlite primare

Școlile primare din localitate, împreună cu grădinița de copii, au dat Duminecă seara, în 21 c., în sala „Centrală” un foarte reușit spectacol. Astfel s'a distins școala primară de fete de sub conducerea d-șoarei Căndea, școala primară de băieți de sub conducerea d-lui N. Crețu și mai ales grădinița de copii mici, de sub conducerea d-șoarei Octavia Popovici.

S'au executat coruri bine reușite, s'au spus poezii, s'au jucat mici piese, etc.

ȘTIRI.

INVITARE. — Despărțământul „Astra” Orăștie — cu onoare vă roagă, să binevoiiți a participa la Conferința D-lui profesor Ionel Silviu Pitariu despre „Psihologia omului modern”, care va avea loc Sâmbătă 27 Martie, a. c. orele 8 jum. seara, în sala festivă a liceului „Aurel Vlaicu”.
Intrarea liberă.

Prof. ARON DEMIAN,

Dir. lic. „Aurel Vlaicu” și preș.
Desp. „Astra” Orăștie.

CONSTITUIREA ASOCIAȚIUNELI „FEMEIA SATELOR” LA DEVA. Din inițiativa plină de duh constructiv românesc, al D-nei Maria Lt Colonel Părvulescu, a avut loc în ziua de 10. III. c. la Deva, punerea cărămizii la temelja Asociației „Femeia Satelelor”.

Astel se alege următorul comitet: Maria Lt. Col. Părvulescu președintă; Dorica adv. Dăngorean Vice-președintă; Any Rotea vicepreședintă; Titu Dr. Caba casieră; Profesor Lupșor N. secretar.

Membre în comitet: Lenuta Col. Bergiu, Magda Dr. Moșoigo, Veturia Col. Amzulescu, Any Dr. Groza, Stella Chiffa, A. Popovici, Elvira Ghinea, D-na Sârbu.

Adunarea și-a încheiat ședința într-o atmosferă de căldură entuziastă și optimism care și-o atinsă apoi după cuvintele de mulțumire adresate de D-na Președintă MARIA PĂRVULESCU care anunță că donează cincizeci de mii lei pentru primul pas de progres al Asociației.

Mai mult în N-rul viitor.

„ARCO” REGELE RĂSULUI va da un spectacol în sala „Central” din localitate, Duminecă 4 Apr. a. c. ora 9 seara.

STUDENTII, cari în timp de 2 ani n'au trecut examenul unui an de studiu, vor fi șterși din șirul studenților universitari. Așa a hotărât ministerul educației naționale.

TRANSFEREA ÎNVĂȚĂTORILOR Ministerul Educației Naț. a hotărât ca învățătorii care vreau să-și ceară transferarea, să alăture la cerere și fișa (coala cu notele personale) din care se poate vedea mai ușor dreptul de transferare.

MARI REVARȘARI DE APE ÎN POLONIA. Încălzindu-se aerul, zăpezile mari de pe munții Tatra, din partea de Miază-noapte a României, au început să se topiască. Din cauza acestei răurii, cari își aveau izvoarele prin partea localității, au crescut mult și s'au revărsat, acoperind cu pânza apelor lor, o mulțime de sate din Polonia. În apropierea localității Chelmno apele Vistulei au îngrămădit o mulțime de sloiuri de gheață, cari înfățișau pentru ținutul acela un mare prăpăd. Din cauza aceasta au început polonii să-le spargă cu tunurile.

LÂNĂ DIN ZAHĂR. Mai vedem și această minune. În Italia s'a pus în vânzare începând cu 8 Martie a. c. țesături de „lanital” adică postavuri de lână fabricate din zahăr. Învățații italieni, au descoperit meșteșugul de a scoate lână din zahăr acum 18 luni. În curând vom vedea astfel de stoffe și pe la noi.

PUNGĂ CU SBARNĂITOARE Minuntenia aceasta a fost făcută de cismarul Iosif Fuerstner din Budapesta. Acesta din cale afară de su-

părat pe niște hoji, cari îi furaseră punga cu bani din buzunar, și-a pus în gând, să zădărnicească odată pentru totdeauna, buna reușită a acestei rușinoase mizerii. De aceea, tot muncindu-și mintea, a izbutit să făurească o minuntenie de meșinărie, mică de tot, ca o sbarnăitoare, pe care ascunzând-o 'n purgă, când cineva se aținge de ea sbarnăie de-și ține urechile, atrăgând în chipul acesta luarea aminte a păgubașilor la primejdia ce-i puzie.

MASARYK de 87 de ANI. Intemțietorul Cehoslovaciei, T. Masaryk, a împlinit zilele trecute 87 de ani. Deși retras din viața politică dar de staturile întemeietorului de țară, se ține și astăzi seamă. Întregul popor cehoslovac mulțumește lui D-zeu, că le-a dăruit la vreme potrivită un astfel de bărbat, iar vrednicului președinte îi urează încă mulți ani cu sănătate.

NOI CERERI DE EXPORT de grâu au fost zilele acestea rezolvate de către Oficiul central de valorificare grâului. Între cererile aprobate sunt pentru Grecia, Olanda, Belgia, Italia și Anglia.

ANUNȚ. În biblioteca Partidului Național-Tărănesc au apărut până în prezent următoarele broșuri:

1. ION MIHALACHE: Adâncind brazda, 80 pagini, 10 lei.

2. Prof. G. RĂDULESCU-MOTRU: Ideologia Statului Român, 46 pagini, 5 lei.

3. ION MIHALACHE: Tărănism și naționalism, 46 pagini, 5 lei.

4. P. P. SUCIU: Tărănism și doctrinele de import, 34 pag. 5 lei.

5. Prof. VIRGIL MADGEARU: Doctrina Tărănistă, 62 pag. 8 lei.

6. Programul P. N. T. redactat în grai popular, 102 pag. 10 lei.

7. Prof. G. ZANE: Tărănismul și organizarea Statului Român, 44 pag. 5 lei.

8. ILARIE DOBRIDOR: Problema Tineretului, 64 pag.

Afară de acestea au mai apărut, în Biblioteca tineretului național-tărănesc din Jud. Ilfov, următoarele lucrări, care se află de vânzare în același loc:

1. Prof. VIRGIL MADGEARU: În demnuri pentru Tineret, 31 pagini, 5 lei.

2. STANCIU STOIAN: Tărănul în literatura română, 31 pag. 5 lei.

Atragem atențiunea tuturor președinților de organizații județene, a șefilor de sectoare și a tuturor membrilor P. N. T. asupra acestor lucrări folositoare și-i sfătuim să le cumpere. În felul acesta, citindu-le, își vor putea îmbogăți cunoștințele și își vor putea ofeți inimile și credința. Aceste broșuri se găsesc de vânzare la Casa Partidului, în București, Str. Clemenceau No. 9 la dl N. Bătsanu.

Cererile se vor adresa în Str. Clemenceau 9, pe numele Casei Partidului Național-Tărănesc. Broșurile acestea se vând numai pe bani gata sau se expediază contra ramburs.

Facem un călduros apel către Domnii președinți de organizații județene să ne dea prețiosul D-lor concurs, cumpărând și răspândind în ludeful D-lor aceste broșuri din biblioteca P. N. T.

Abonați „Solia”

Corpul Portăreilor Trib. Hunedoara.
No. 67—1937.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel aduce la cunoștință generală că în baza deciziei No. G. 9960—1937 jud. Deva în cauza execuțională a urmăritoarei Firma Fabrica de ciorapi GBL S. A. dom. în Sebeș, contra urmăritoarei dom. în Deva pentru 939 lei cap. și acc. fixează termen de licitație publică pe ziua de 5 Aprilie 1937 ora 15 în Deva când se vor vinde în favorul urmăriitorului și în baza art. 30 leg. XLI-1908 a urmăriitorilor alăturați mobilele: 1 pal'on de lână cu blană lei 700, 12 umbrele lei 1200. 1 coffer lei 200, 1 sweater lei 400. 2 geți lei 200, 4 tricouri lei 200, 1 coră de voyage lei 200, 1 cassă de fier lei 1000, prețuite total în 4100 lei.

În caz necesar mobilele se vor vinde și sub prețul de estimare.

Deva, la 26 Febuarie 1937.

Șef portărel;
Indiscifrabil

Anunț Un gilaș de fier și o poartă de fier se află de vânzare în Orăștie Str. Baron Ursu 11.

Tractor

Cumpări TRACTOR marca FORDSON necesar pentru batoză de treerat. Poate fi folosit de 2—3 ani dar în perfectă stare de funcționare.

A se adresa oferte d-lui.

Toma Iordan

Com. MĂNERĂU, pl. Hunedoara.

Vin de vânzare.

Vin nou foarte tare cu 7 lei litru, vin special „Rising de Rin” cu 12 Lei litru, vin vechiu „Rising de Rin” cu 16 lei litru se vinde de la 3 ferii în sus. Informații la adm. gazetei „Solia” Str. Gh. Barițiu No. 2.

O domnișoară română serioasă din familie onestă cu cel puțin 4 clase de gimnaziu poate afla ocupație de birou pe căie o jumătate de zi.

Informații la administrația gazetei „Solia” str. Barițiu N. 2.

Cassa de Păstrare, Societate Anonimă din Orăștie
Județul Hunedoara.

Inregistrat în registrul bancar din Deva sub Nr. 1/1935.

Convocare.

Cassa de Păstrare Societate Anonimă din Orăștie ține în ziua de 11 Aprilie 1937, la orele 11 a. m., în localul său propriu

LXIV-lea adunare generală ordinară,

la care cu stimă sunt invitați onor. acționari. Dacă adunarea generală nu ar fi capabilă de a lua concluzii valide, conform art. 19 din statute, adunarea generală se va ține în ziua de 18 Aprilie 1937, la orele 11 a. m., fără privire la numărul acționarilor prezenți, precum și a acțiilor depuse.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea adunării. 2. Designarea a doi acționari pentru verificarea Procesului-verbal. 3. Raportul Consiliului de Administrație, înaintarea bilanșului. 4. Raportul Comitetului de supraveghere. 5. Hotărârea asupra acceptării bilanșului și contului de Profit și Pierdere, Darea absolutoriului. 6. Eventuale propuneri.

Conform §-lui 17. din statute, în adunarea generală numai acel acționar are drept de vot consultativ și decisiv, care și-a depus acțiunile sale, împreună cu cupoanele neexpirate, cu 3 zile înaintea adunării generale.

Acțiunile cele nouă, cari nu sunt eliberate acționarilor, se consideră ca acții depuse, despre cari se pot primi adevărurile convenite la casieria institutului. Conturile verificate de Comitetul de supraveghere de pe anul de gestiune 1936, se pot vedea în localul institutului, cu 8 zile înaintea zilei adunării generale.

Consiliul Administrației.

Bilanș încheiat la 31 Decembrie 1936.

ACTIV. Cassa numerar efectiv Lei 508.285.— Disponibil la bănci în țară Lei 33.895.— Portofoliu de titluri românești, efecte publice Lei 13.558.— Portofoliu de scont, plătabil în țară: a) cambii fără garanție Lei 1.381.615.— b) cambii garantate cu ipotecă Lei 265.284.— Debitori beneficiind de legea lichidării datoritorilor din 7 Aprilie 1934 (cotă rămasă): creanțe agricole Lei 3.139.367.— Creanțe urbane Lei 584.326.— Imobile necesare comerțului propriu și pentru funcționari Lei 490.000.— Alte imobile Lei 415.000.— Mobilier Lei 1000.— Conturi diverse Lei 22.817.— Total Lei 6.855.147.— Conturi de ordine: Cauțiuni statutare Lei 310.000.— Efecte spre incasare Lei 29.651.— Total Lei 339.651.—

PASIV. Capital social Lei 2.000.000.— Fonduri de rezervă, rezerve legală Lei 817.504.— Fonduri de amortizment pentru creanțe dubioase Lei 400.000.— Fond de pensie Lei 571.031.— Depuneri spre fructificare pe termen Lei 2.844.412.— Dividende neridicate Lei 18.288.— Conturi diverse Lei 188.723.— Beneficiu net Lei 15.189.— Total Lei 6.855.147.— Conturi de ordine: Deponenți de cauțiuni statutare Lei 310.000.— Remitenți de efecte spre incasare Lei 29.651.— Total Lei 339.651.—

Contul Profit și Pierdere încheiat la 31 Dec. 1936.

DEBIT. Cheltuieli de Administrație Lei 236.932.— Impozite și taxe Lei 39.044.— Amortizări: a) la imobile Lei 70.053.— b) Pierdere rezultând din aplicarea legii lichidării datoritorilor din 7 Aprilie 1934 Lei 38.023.— Diferența de curs la portofoliu de titluri Lei 31.372.— Dotarea fondului pentru creanțe dubioase Lei 65.800.— Beneficiu net Lei 15.189.— Total Lei 496.413.—

CREDIT. Dobânzi incasate Lei 396.507.— Venitul portofoliului de titluri Lei 730.— Venitul imobilelor Lei 47.924.— Beneficii diverse Lei 51.252.— Total Lei 496.413.—

Consiliul Administrației.